

EXPUNERE DE MOTIVE

Organizația Națiunilor Unite a desfășurat în ultimii ani o intensă activitate destinată promovării unei abordări globale coordonate care să permită un răspuns eficient, atât la nivel național cât și internațional, la amenințările pe care criminalitatea organizată transnațională o reprezintă la adresa întregii lumi.

Adoptarea la New York, la 15 noiembrie 2000, a Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, a Protocolului privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, precum și a Protocolului împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, reprezintă încununarea eforturilor în materie ale forului mondial, obținându-se astfel instrumente internaționale extrem de necesare în combaterea complexului de infracțiuni conexe criminalității organizate transnaționale.

Atenția pe care România o acordă combaterii criminalității organizate care, sub toate formele și manifestările ei constituie o gravă amenințare la adresa statelor, cu atât mai mult cu cât caracterul transnațional al acesteia subliniază necesitatea întăririi cooperării internaționale, este evidențiată de ratificarea, prin Legea nr.565/2002 pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, a Protocolului privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, precum și a Protocolului împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptate la New York la 15 noiembrie 2000, a celor trei instrumente susmenționate, adoptate în cadrul Națiunilor Unite.

Importanța conjugării eforturilor comunității internaționale în direcția întăririi și extinderii măsurilor specifice pentru combaterea cu și mai mare eficiență a criminalității transnaționale organizate, apare cu atât mai semnificativă în prezent, cu cât complexul de infracțiuni sub care se manifestă aceasta, constituie o sursă constantă de alimentare a terorismului.

Printre infracțiunile grave cu caracter internațional care constituie motive solide de îngrijorare ale tuturor autorităților cu responsabilități în materie, traficul de arme de foc și muniții reprezintă o prioritate pentru toate statele lumii în vederea combaterii acestuia.

Decizia fermă a comunității internaționale de obținere a unei baze extinse de cooperare în vederea combaterii acestui tip de infracțiune a fost transpusă în practică prin deschiderea spre semnare la New York, între 31 mai 2001 și 12 decembrie 2002, a Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Națiunilor Unite, împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York, la 15 noiembrie 2000.

Până în prezent Protocolul a fost semnat de un număr de 52 de state și ratificat de 3 state.

Prin intermediul acestui document se urmărește, în primul rând, definirea, descrierea și incriminarea infracțiunilor în legătură cu fabricarea ilegală și traficul ilegal de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și cu muniție, stabilirea obligativității confiscării, sechestrării și valorificării bunurilor care fac obiectul acestor infracțiuni, asigurarea marcării armelor de foc la producător și ținerea evidenței nominale a acestora și a tranzacțiilor comerciale internaționale cu acestea, pentru o perioadă de cel puțin 10 ani și, în mod deosebit, implementarea unui set de cerințe privind sistemele de autorizare sau licențiere a operațiunilor de export, import și tranzit care implică arme de foc, piese și componente ale acestora și muniție. Totodată sunt incluse prevederi privind autorizarea și reglementarea activității de brokeraj în domeniu, obligativitatea măsurilor de dezactivare a unor categorii de arme de foc, asigurarea securității, fizice a bunurilor respective pe timpul operațiunilor de export, import, tranzit și măsuri de control la frontiere, schimbul de informații, cooperarea internă și internațională, asistență tehnică și instruirea personalului.

Aderarea țării noastre la Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Națiunilor Unite, împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York, la 15 noiembrie 2000, subliniază dorința României de a se angaja ferm în lupta împotriva tuturor formelor de criminalitate organizată transnațională, alături de celelalte state partenere din cadrul Organizației Națiunilor Unite și va reprezenta, totodată, o piesă importantă în adoptarea acquis-ului comunitar în materie.

În conformitate cu dispozițiile art.4 alin.(2) din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, cu completările ulterioare, pentru a intra în vigoare protocolul în discuție, a fost elaborat proiectul Legii pentru aderarea României la Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adoptat la New York, la 31 mai 2001, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York, la 15 noiembrie 2000.

În forma prezentată, proiectul a fost însușit de toate autoritățile interesate.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să-l aprobați.

